

W 5 lat po utworzeniu Politechniki Śląskiej w Gliwicach utworzono Wydział Górniczy w 1950 roku. Jednym z oddziałów był wydział eksploatacji złóż. Jedną z podstawowych katedr na tym oddziale była Katedra Eksploatacji złóż, zwane na początku Katedrą G-I. Od samego początku istnienie tej katedry, istniał też przy niej Zakład Projektowania kopalń.

Zajęcie w dziedzinie projektowania kopalń prowadził profesor AGH dr inż. Bolesław Krupiński oraz dr inż. Andrzej Lirowski. Niektóre zagadnienia wykładał także doc. dr Roman Bromowicz, a później także dr inż. Mieczysław Jawień z Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Ćwiczenia oraz projekty ze studentami prowadzili: mgr inż. Eugeniusz Ciszak, mgr inż. Jerzy Stabiński.

A w dalszej kolejności mgr inż. Jan Wolski, mgr inż. Włodzimierz Cudzik, mgr inż. Ryszard Biesek, kierownikami Katedry Eksploatacji przy której działał niezależnie zakład Projektowania Kopalń byli: pierwszy jej kierownik ś.p. mgr inż. Jan Sinkowski, następnie ś.p. mgr inż. Wilk, ś.p. doc. dr inż. Witold Parysiewicz, ś.p. doc. dr inż. Jerzy Rabsztyn. Zakładem Projektowania w pierwszych 10 latach kierował prof. dr inż. Bolesław Krupiński. Był to naukowiec, który położył podwaliny tzw. polskiej szkole projektowania kopalń głębinowych, organizator polskiego górnictwa już po zakończeniu II wojny światowej, podążający ze frontem wojennym, przejmujący i ustanawiający tymczasowy komisariat w kopalniach, nie dopuszczając do zalania kopalń, do niepotrzebnych zniszczeń, do grabieży mienia kopalnianego. Swoje bogate doświadczenie zawodowe wykorzystał w prognozowaniu, planowaniu oraz w tworzeniu nowej wizji górnictwa polskiego. Początkowo jego wiedzę fachową władze wykorzystywały powierzając mu stanowisko Viceministra w Ministerstwie Górnictwa. Ponieważ odziedziczono górnictwo o rozdrobnionej koncentracji, ze starym parkiem maszynowym oraz nie dużą zdolnością produkcyjną postanowił stworzyć podwaliny jego rozwoju, jego modernizacji i restrukturyzacji a wręcz całkowitej przebudowy. Dobierając sobie zespół młodych ludzi utworzył na A.G.H. w Krakowie Katedrę Ekonomiki Górnictwa, gdzie w jej ramach wykładano przedmiot projektowanie kopalń. Pracownicy tej Katedry sprawdzali swoje przemyślenia w opracowaniach zlecanych przez Biuro Projektów Kraków.



Po utworzeniu Wydziału Górniczego na Politechnice Śl. jak już wspomniałem, znajdował czas by w każdy czwartek wykładać na IV roku studiów : Zasady projektowania Kopalń oraz na V roku - Projektowanie Kopalń. By problematykę projektowania zbliżyć do praktyki a studentom przybliżyć praktykę a właściwie pokazać jak wykorzystywać projekty w praktyce zapraszał na wykłady dobrych fachowców - praktyków. Asystenci w odróżnieniu od asystentów z AGH pracowali w ówczesnym Biurze Projektów Nowych Kopalń w Gliwicach i ono z kolei wdrażali rozwiązania projektowe na ćwiczeniach ze studentami. Pod kierunkiem prof. dr inż. B. Krupińskiego, mgr inż. Jan Wolski uzyskał stopień doktora oraz stopień docenta opracowując podstawy teoretyczne dla określenia optymalnej wysokości pionowej poziomu w warunkach złóż węglowych silnie metanowych. Jako przykład przyjął złożę węgla w Rybnickim Okręgu Węglowym. W oparciu o Jego metodę prawie wszystkie nowe kopalnie w ROW mają wysokości pionowe 75 m lub wielokrotność tej liczby. Asystenci tego zakładu z doc. dr inż. W. Parysiewiczem, jako pracownicy Gliwickiego Biura Projektów Górniczych walczyli przyczynili się do rozszerzenia nauki prof. B. Krupińskiego a niejednokrotnie ją wzbogacali poprzez własne publikacje czy opracowania techniczne. Projekty zagospodarowania rejonów węglowych, ujmujące kompleksowo wszystkie dziedziny stały się następnym elementem tzw. polskiej szkoły projektowania kopalń. To z tymi projektami polska myśl techniczna przede wszystkim wychodziła poza granice kraju w latach 60-tych. Należy tutaj wspomnieć że prawie każdy z pracowników zakładu projektowania kopalń zajmował, lub zajmuje bardzo wysokie stanowiska w resorcie przemysłu węglowego.